

ærede Formand vilde da have paatalt, at et saadant Udtryk blev brugt om et Medlem af Thinget. Denne Yttring maa derfor ganske staa for den ærede Ministers Regning, og jeg skal ikke inklude mig derpaa.

Krigsministeren (Bahnsøn): I Anledning af, at det ærede Medlem kom ind paa, at hvis jeg vilde erklære, at jeg vilde bruge en anden Arbeidsmethode, saa vilde man maaske komme til at angive en Sum, som jeg kunde bruge paa den Maade, som jeg anser for rigtigst, skal jeg sige, at hvis det skulde være Tilfældet, saa er det underligt, at man ikke er kommen til det Standpunkt før. Det ligger langt tilbage, at der er blevet forhandlet om Forsvarssagen, uden at der var udført Noget mod dette Things Billie, men man er dog heller ikke den Gang kommen til at stille nogen Sum til Ministeriets Disposition. Jeg tror, at Oppositionen har udsat for længe at gjøre det. Havde den, da der var Tale om de 30 Millioner, sagt: Her er Pengene, dem kan Regjeringen bruge efter sit bedste Skjøn til Udvikling af Forsvarsvæsenet, saa er det sandsynligt, at Regjeringen vilde være gaaet ind derpaa: i alt Fald, hvis jeg havde været Minister, og det var blevet mig tilbudt, vilde jeg have fundet det uforvarligt ikke at tage derimod, men Tilbudet er ikke gjort. Man talte derimod om 30 Millioner, som skulde anvendes med Sagskundskaab fra Thingets Side til det og det, hvoraf adskillige Ting virkelig ikke dueede, og som ingen Regjering kunde gaa ind paa. Der blev ikke uden videre stillet 30 Millioner til Regjeringens Disposition. Med Hensyn til den sidste Yttring, som det ærede Medlem kom med, er det ganske vist, at jeg har fundet Anledning til at protestere imod de Udtryk, der ere brugte om Officererne, og den Mand, jeg stattede til, skal jeg nævne, det er det ærede Medlem for Rjbenhavns Amts 4de Valgkreds (Hørup), som er kommen med saadanne Udtalelser om Officererne, at jeg tror, at naar først Ordet „malproper“ er ført ind her, saa kan jeg ogsaa vende tilbage til dette Ord. Dervedfor det ærede Medlem fra Esbjerg (Bluhme) vil jeg sige, at jeg nok kunde være enig med ham i en af hans Udtalelser, idet han urgerede, at Danmark har en international Forpligtelse til at have sit Forsvarsvæsen ordnet paa en vis Maade, saaledes at man kan værges sin Neutralitet. Deri er jeg enig med ham, men det er om Maaden, hvorpaa man skal ordne det, at vi ikke ere enige. Naar det ærede Medlem sagde, at man skulde lægge Vægt paa det levende Forsvar, saa vil jeg

værges Regjeringen imod, at den skulde have forsømt det levende Værn enten til Lands eller til Søs. Det levende Værn har været i en ret betydelig Udvikling i de senere Aar, det kan Ingen negte, og der foreligger jo Thinget Forslag til en yderligere Udvikling af det levende Værn til Lands og til Søs. Regjeringen har altsaa haft Die for, at man skal gaa i begge Retninger. Da jeg maaske ikke faar Anledning til at tage Ordet oftere, vil jeg endnu fremkomme med en Bemærkning, jeg glemte før, til det ærede Medlem fra Langeland (Brandes). Det ærede Medlem sagde, at han ikke vilde rette et Spørgsmaal til mig, men kun gjøre opmærksom paa, at det var tidligere under en anden Sag af et andet Medlem, nemlig det ærede Medlem for Rjbenhavns Amts 5te Valgkreds (Holstein), nævnt, at jeg skulde paa et Møde have sagt, at hvis man ikke bevilgede Middegrundsfortet, saa tog jeg det alligevel, eller saadan noget lignende. Jeg hørte meget godt, at det blev nævnt, men jeg følger den samme Stik, som det ærede Medlem for Rjbenhavns Amts 5te Valgkreds har indført, og som han har omtalt ved en anden Leilighed, nemlig, at man ikke skal optage Debatter paa gamle Avisreferater. Det vil jeg sige det ærede Medlem, at jeg har Andet at bestille end at læse Referater af de Talere, der holdes paa Møder rundt omkring. Der kommer Meget frem, som ikke er sagt; men da dette nu er blevet udtalt her, vil jeg dog sige, at det er en Misforstaaelse, og at jeg ikke har brugt en saadan Yttring.

Formanden (Høgskbro): Det ærede Medlem fra Langeland har forlangt Ordet. Er det kun for en kort Bemærkning? (Brandes: Ja!) Saa har det ærede Medlem Ordet.

Brandes: Ja, den ærede Minister har ganske overset det virkelige Forhold mellem dette Things Bevillinger og hans Stilling. Jeg har ikke ment eller sagt, at man nogensinde skulde stille til hans eller overhovedet til de militære Ministers Raadighed en Sum, og saa overlade til dem at gjøre dermed, hvad de have lyst til. Nei, dertil vilde først høre, at vi vare enige om selve Sagen. Altsaa naar der f. Ex. er Tale om at anlægge en Fæstning omkring Rjbenhavn, maatte Thinget først afgjøre, om det vilde have en Fæstning om Rjbenhavn. Havde vi først afgjort det, saa kunde det være hensigtsmæssigt at overlade det til de Sagtyndige, hvorledes de vilde gjøre det. Det synes nærmest at være en Sofisme af